

reduceret. Hertil kommer, at afskaffelsen af dækningsafgiften omtrent vil fordoble ejendomsskattelettelsen for erhvervene, når der ses bort fra landbruget.

Med det foreliggende forslag nedsættes den maksimale promille på 10 for dækningsafgift af forretningsejendomme m.v. til henholdsvis 7½, 5 og 2½ promille i 1984, 1985 og 1986, mens adgangen til at opkræve dækningsafgift af disse ejendomme helt bortfalder fra og med skatteåret 1987.

Til nr. 6 og 7.

Der er ikke i den gældende lov nogen generel nedre grænse for de beløb, der skal opkræves som ejendomsskat. Derimod gælder der efter lovens § 28 A den regel, at ejendomsskyldbeløb på mindre end 20 kr. årlig ikke opkræves.

Da det forekommer rimeligt, at et ejendoms-kattebeløb skal være af en vis størrelse, før der bliver tale om at opkræve det, foreslås det, at ejendomsskattebeløb på mindre end 200 kr. årlig ikke opkræves. Beløbet omfatter foruden grundskyld, ejendomsskyld og dækningsafgift til kommunen også fikseret ejendomsskyld til staten, som opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter, jfr. § 10 i lov om ejendomsskyld til staten.

Til nr. 8.

Ifølge den såkaldte amtsstueforordning af 8. juli 1840 har ejendomsskatterne fortrinsret forud for de almindelige panthavere, dvs. at skatterne ved en eventuel tvangsauktion skal dækkes før disse kreditorers tilgodehavender.

Ejendomme, hvis vandforsyning og renovation sker ved kommunal foranstaltning, jfr. lovens § 25, får normalt afgifterne for disse ydelser opkrævet sammen med ejendomsskatterne.

Med hensyn til fortrinsret for disse afgifter er det for vandafgiftens vedkommende udtrykkeligt bestemt i vandforsyningslovens § 54, at denne afgift har samme fortrinsret som ejendomsskatterne.

Der findes ikke en tilsvarende regel om fortrinsret for renovationsafgiften, men det har tidligere været antaget, at en sådan måtte følge af den generelle bestemmelse i tinglysningslovens § 4, der bl.a. taler om »ydelse, der hidrører fra foranstaltninger, der tjener til at sikre ejendommens forsyning med vand, lys, varme og lignende, dens forbindelse med omverdenen, afledning eller fjernelse fra ejendommen af vand eller andet«. Denne fortolk-

ning af bestemmelsen i tinglysningslovens § 4 er imidlertid i 1981 blevet underkendt ved en afgørelse truffet af Vestre landsret.

Da det både ud fra formålet med renovationsafgiften og af praktiske opkrævningstekniske hensyn forekommer naturligt, at der kommer til at gælde samme fortrinsret for denne afgift som for ejendomsskatterne og kommunal vandafgift, er det foreslået, at der i et nyt punktum i ejendomsskatte-lovens § 29, stk. 1, udtrykkeligt tillægges kommunal renovationsafgift en sådan fortrinsret. Det tilføjes, at en ændring af dette indhold er foreslået af flere kommuner i forbindelse med den af regeringen iværksatte regelsanering.

Til § 2

I forbindelse med lovens ikrafttræden vil der blive foretaget en maskinel udsøgning af de ejendomme, for hvilke de nye regler må antages at få betydning. På basis heraf vil vurderingsrådet afgøre, om der er tale om erhvervs ejendomme, for hvilke ejendomsbeskatningen skal lempes, og for de ejendomme, der kun delvis anvendes til erhverv, foretage fordeling af grundværdi på den erhvervs-mæssige og ikke-erhvervs-mæssige del af ejendommen. Vurderingsrådets afgørelser og fordelinger kan påklages til skyldrådet inden for en klagefrist på 4 uger og eventuelt videre til landsskatteretten efter de almindelige regler i vurderingsloven og skattestyrelsesloven.

For de ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, frugtplantage og planteskole, er der allerede efter gældende regler foretaget fordeling af grundværdi på henholdsvis stuehus og på den øvrige ejendom. Denne fordeling vil kunne anvendes ved beregningen af den del af ejendomsbeskatningen, som skal lempes.

I tilfælde af, at en ejendom eller en del af en ejendom senere overgår til eller ophører med at anvendes til erhvervs-mæssigt formål, vil vurderingsarbejdet omfatte afgørelse om den ændrede benyttelse, herunder om den ændrede fordeling af grundværdi for ejendomme, der kun delvis anvendes til erhverv, jfr. bestemmelserne i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 2. Som det fremgår af den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 1, stk. 5, får ændringerne skattemæssig virkning med udgangen af det kvartal, hvori de efter vurderingsrådets bestemmelse anses at have fundet sted, jfr. lovforslagets § 1, nr. 1, samt bemærkningerne hertil.